

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۲۸ اکتوبر ۲۰۲۰

"یار درخانه و ما گرد جهان می گردیم"

سه شنبه- ۰۶ عقرب ۱۳۹۹ - کابل: نمی دانم شما با این مقوله که "جان نگه داشتن فرض است"، چه تصمیم و عکس العملی اتخاذ نموده اید، مگر خودم چه قبل از شیوع کرونا و چه بعد از آن، برای حفظ جانم به غیر از بیرون شدن الزامی از خانه که همان به دنبال نان پیدا کردن است و یا هم کدام کار ضروری عاجل دیگر، بهترین ضمانت بقایم را در نشستن در خانه و صرف نظر کردن از "چکرات" تشخیص داده بدان عمل می نمایم. خوشبختانه برخوردارم از اینترنت دایمی داخل منزل، این امکان را برایم مساعد ساخته است تا از خانه با تمام دوستانی که از عین کمپنی تلفون و انترنت استفاده می کنند، تقریباً با هزینه ناچیز در تماس باشم و به خود صفت "خانه نشین بغداد خیر" را ارزانی دارم. همچنان این که گفته اند، "احتیاط گناه نیست" بر من چنان اثر گذاشته است که حین بیرون شدن از منزل نه تنها کدام چیز گرانبها از جمله ساعت و یا چله نامزدی و ازدواج و بکسک پول با خود بر نمی دارم و نمی خواهم سارقان احتمالی به سبب خالی بودن آن، دوسه مشت بیشتر حواله ام نمایند، بلکه هیچ گاهی "تلفون دستی" خود را نیز با خود بر نمی دارم. این روش هر چند تا امروز به نفع مؤثر واقع شده و خدا را شکر در شهری که از در و دیوارش "خس دزد" بالای می رود و در درون قصر هایش زعمای دزدان به تاراج ملک و ملت مصروف و کارشان تا جائی رونق گرفته است که معاون رئیس جمهور بالای خس دزدان کوتوال و برای بزرگان دهان جوال گیر، مقرر شده است، تا حال از این بابت هیچ کمبودی نداشته ام. به غیر از امروز:

امروز وقتی جهت رفع یک مشکل خانوادگی به شهر تقریباً قدم می زدم در چند جای شهر از جاده میوند گرفته تا پل باغ عمومی و در ساحه پوهنتون و کوه سنگی نصب پوسترها و عکسهائی را دیدم که نه تنها برایم بسیاز جالب و آموزنده بود، بلکه نوید بیداری مردم و ورود آنها در مرحله دیگری از مبارزه را نوید می داد.

از ضروری که من کرده ام، نوشتم ، هدفم این نبوده که گویا کسی عکسی از من را در جمع افراد تحت تعقیب نشر نموده بود، بلکه چون دستم خالی بود، نتوانستم خود از آنها عکس برداری نمایم، ناگزیر به عکسهائی که دوست همراهم با تلیفون دستی اش برداشت، استناد می نمایم:

به نظر من نشر این عکسها و دزدان و جنایتکاران مشهوری را که در عقب و پناهگاه های شهرت شان پنهان شده اند، از چند جهت می تواند ارزشمند باشد:

*- نشر چنین عکسهائی با سرقت های میلیونی که هر یک انجام داده و مقاماتی که همین اکنون در آنجا اشتغال دارند، با عکس تعدادی خس دزد که به دستور "صالح لافوک" که بدون حکم محکمه آنها را مجرم دانسته، به تمسخر گرفتن کار دولت دست نشانده و شخص "صالح" می باشد.

*- مردم با نشر این عکسها، صریحاً به دولت دست نشانده می فهمانند که جهت یافتن دزد و سارق، مجبور نیستند هفت کوه سیاه را طی نمایند، بلکه کافیسست سری به گریبان خود نموده، با تاسی از "یاردرد خانه و ما گرد جهان می گردیم" از ارگ از "روغنی" و شوهرش یعنی "غنی احمدزی" و باند سرقتی که به دور شان به وجود آورده اند، شروع نمایند، می توانند مطمئن باشند دزد خواهند یافت که نیاز به یافتن چند خس دزد احساس ننمایند.

*- هوشیاری، درایت و زرنگی مردم در پیشبرد کار تبلیغاتی، تا جایی که من می دانم در نوع خود کاملاً بی نظیر است، نوید بخش آن است که مردم تصمیم گرفته اند درفش افشاگری را من بعد خود بردوش گیرند.

هموطنان گرامی!

من ضمن ابراز امتنان خدمت آن دوست عکاس و تقدیم احترامات صمیمانه ام خدمت ناشران این پوسترها، امیدوارم با یافتن چنین روش های ابتکاری شرایط را بر جنایتکاران و خاینان چنان تنگ سازیم که نتوانند بیش از این در کشور ما به نفع و به نمایندگی از امپریالیسم و ارتجاع جولان نمایند.

هموطنان گرامی!

بیائید حرکتی را که آغاز یافته، مصممانه و آگاهانه با شرکت فعال خود به یک جنبش افشاگرانه میدل سازیم.

مبارزه علیه امپریالیسم و ارتجاع، جزء لاینفک مبارزه علیه دولت دست نشانده می باشد!

سرکها ما را می طلبند!